

ve, opremljanja in urejanja zemljišč ter pri sami gradnji.

2. Z doslednim uveljavljanjem samoupravnih odnosov v družbi, z aktivnim vključevanjem KS in OZD v proces izdelave urbanističnih dokumentov, z uveljavljanjem samoupravnih odnosov v samoupravni stanovanski skupnosti in drugih interesnih skupnostih bo mogoče v bodoče zagotoviti dejansko podružbljanje urbanističnega in prostorskega planiranja in zagotoviti hitro in strokovno delo vseh organov in institucij, ki sodelujejo v procesu realizacije urbanističnih dokumentov.

3. Z večjo organiziranostjo je potrebno uveljavljati sistem financiranja, ki naj zagotavlja družbeno organizirano stanovanjsko gradnjo z udeležbo in vplivom pričakovalcev stanovanj, ter urediti sistem financiranja komunalnega urejanja zemljišč.

4. Povečati učinkovitost pri gradnji novih stanovanj z družbenimi sredstvi z racionalizacijo stanovanjske graditve ter uresničevanjem načel družbeno usmerjene gradnje. Da bi se zagotovila družbeno usmerjena gradnja, pa je potrebno zagotoviti načrtnost in dolgoročnost pri pridobivanju zemljišč, ki se lahko zagotovita tako, da se v večji meri kot do sedaj sprejemajo odloki o prenehanju lastninske pravice, ki pa so vezani na kompleksno pridobivanje zemljišč in že sprejete zazidalne načrte.

5. Pospeševati individualno gradnjo v okviru stanovanjskih zadrug. Individualna gradnja ob možnosti etapne gradnje in opremljanja je še vedno najnujnejša in najpristopnejša oblika reševanja stanovanjskega problema.

6. V bodoče bo potrebno zagotoviti uspešnejše delo urbanistične inšpekcije, ki mora zagotoviti dosledno izvajanje demokratično in samoupravno sprejetih pravil o uporabi prostora. Vse tiste, ki se nočejo vključiti v ta pravila, pa mora že v začetku nedovoljenih posegov v prostor dosledno onemogočiti.

7. Urbanistična inšpekcija mora takoj ukrepati, ko se gradi objekt na zemljišču:

— za katerega je razglašena splošna prepoved graditve in parcelacije zemljišč do izdelave in potrditve zazidalnega načrta,

— ki je v zazidalnih površinah za druge namene (industrija, zaščitni pasovi cest in komunalnih naprav ter drugih javnih objektov, rekreacijske, kmetijske in gozdne površine),

— ki komunalno ni opremljeno in tudi ni predvideno, da bo, zaradi tega pa so sanitarno-higienski pogoji minimalni,

— izven strnjenegega naselja, za katero ni mogoče izdati ustreznega lokacijskega dovoljenja in gradbenega dovoljenja.

8. K odkrivanju nedovoljenih gradenj je treba prirediti krajevne skupnosti, ki o zgodnjem odkritju spornih posegov in spremembah na terenu obveščajo pristojne organe, ki lahko pravočasno ukrepajo v interesu varovanja okolja.

9. Pri izdajanju lokacijskih in gradbenih dovoljenj je treba dosledno upoštevati roke, določene z zakonom o splošnem upravnem postopku.

10. Ukrepi, ki se večkrat navajajo kot možnost reševanja nedovoljenih gradenj, so tudi naslednji:

— poostri kazenske ukrepe in dosledno izvajati rušenja,

— ojačati inšpekcijske službe,

— prepovedati vknjižbo in prodajo nedovoljene gradnje,

— več naporov vložiti v informiranje delovnih ljudi in občanov o možnosti legalne gradnje,

— pomanjkanje sredstev za odstranjevanje nedovoljeno zgrajenih objektov, kompliciran postopek izterjave le-teh od »črnograditeljev«.

6. Zaključek

Problematika nedovoljenih gradenj ni specifična za občino Ljubljana-Siška, temveč so problemi identični v ljubljanskem prostoru. Poudariti je tudi potrebno, da lahko določene vzroke odpravljajo delovni ljudje in občani v SML, saj so določene stvari poverjene v reševanje tej posebni družbenopolitični skupnosti. Zato ne bi bilo odveč predlagati, da to problematiko obravnava tudi skupščina mesta Ljubljane, kajti le tako bo moč učinkovito reševati ta problem.

Izvršni svet

PREDLOG

Na podlagi drugega odstavka 14. člena in v skladu s tretjim odstavkom 74. člena zakona o pravni pomoči (Uradni list SRS, št. 23/79) sklepajo izvršni svet skupščine SR Slovenije, območni zbori odvetnikov in občinske skupščine

DRUŽBENI DOGOVOR

o merilih za vrednotenje storitev pravne pomoči

1. člen

S tem družbenim dogovorom določamo udeleženci osnove in merila za ugotavljanje cene posameznih storitev pravne pomoči in osnove in merila za druge oblike in načine povračila za vloženo delo, ki se ne more vrednotiti po posameznih storitvah pravne pomoči.

2. člen

Udeleženci tega dogovora bomo zagotavljali in ukrepali, da bodo uporabniki in izvajalci v svobodni menjavi dela s samoupravnimi sporazumi oziroma pogodbami o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih določili cene posameznih storitev pravne pomoči oziroma povračila za vloženo delo v skladu z osnovami in merili, določenimi s tem družbenim dogovorom.

Območni zbori odvetnikov se zavezujemo, da bomo pri spejemanju tarife za storitve pravne pomoči dosledno upoštevali osnove in merila, določene s tem družbenim dogovorom.

3. člen

Zaradi usklajenega vrednotenja storitev pravne pomoči bomo udeleženci zagotovili, da bodo storitve pravne pomoči v samoupravnih sporazumih oziroma pogodbah o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih in v tarifi za storitve pravne pomoči razvrščene po vrstah (skupinah) glede na njihovo družbeno pomembnost in zahtevnost.

4. člen

Udeleženci bomo zagotovili, da se bodo v smislu prejšnjega člena razvrstile kot družbeno bolj pomembne zlasti tiste storitve pravne pomoči, s katerimi bomo prispevali k zagotavljanju varstva samoupravnih pravic delovnih ljudi, samoupravljanja in družbene lastnine; te storitve pravne pomoči lahko vrednotijo višje od drugih storitev pravne pomoči ne glede na njihovo družbeno pomembnost.

5. člen

Pri vrednotenju zahtevnosti posameznih vrst storitev pravne pomoči se bodo upoštevale naslednje osnove:

— čas, ki je potreben za opravo posamezne storitve pravne pomoči,

— odgovornost za opravljeno storitev pravne pomoči, in

— stopnja strokovne zahtevnosti.

Pri vrednotenju potrebnega časa za opravo posamezne storitve pravne pomoči se upošteva tisti čas, ki je poprečno potreben za tako vrsto storitve, ki se najpogosteje zahteva pri dajanju pravne pomoči.

Pri vrednotenju odgovornosti se upošteva pomembnost ogroženih dobrin, pravic ali spornih razmerij, k varstvu katerih naj prispevajo posamezne storitve pravne pomoči, vrednost obravnavane zadeve ali spornega predmeta in možne škodljive posledice, ki bi lahko nastala za uporabnika in izvajalca pravne pomoči zaradi nepravilnega dajanja pravne pomoči.

Stopnja strokovne zahtevnosti se vrednoti glede na delovne izkušnje, ki so potrebne za pravilno in kvalitetno opravljanje posameznih storitev pravne pomoči, raznovrstnost pravnih znanj in zapletenost posamezne storitve pravne pomoči.

6. člen

Če se pri dajanju pravne pomoči zahteva kakšno posebno strokovno znanje s področja naravoslovja, tehnologije, medicine, družboslovja in podobnih področij, ali poznavanje tujega prava ali tujega jezika,